

## UZASADNIENIE

Pozwem z 14 maja 2019 (...) Bank S.A. w W. wniósł o zasądzenie od A. D. kwoty 84901,49 zł, w tym 64723,59 zł niespłaconego kapitału, 14708,07 zł tytułem odsetek, 5469,83 zł opłat i prowizji wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej niż odsetki maksymalne z opóźnienie, liczonych od dnia 14.05.2019 r. od kwoty 64723,59 zł. W uzasadnieniu wskazano, że strony łączyła umowa kredytu, która została przez bank wypowiedziana z uwagi na brak regulowania rat przez pozwanego.

W uzupełnieniu pozwu powód wskazał, że na kwotę odsetek składają się odsetki umowne – 2988,50 zł wyliczone od kwot i dat wskazanych w piśmie, odsetki karne – 11.719,57 zł wyliczone od kwot i dat wskazanych w piśmie, a w kosztach opłat i prowizji uwzględniono 5049,83 zł składek za ubezpieczenie (742,50 zł miesięcznie za 7 miesięcy, pomniejszone o wpłaty 8,35 zł i 139,32 zł) oraz 4x30 zł za wezwania do zapłaty i 300 zł za wizytę terenową.

Kurator pozwanego nieznanego z miejsca pobytu wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie kosztów oraz przyznanie mu wynagrodzenia. Wskazał, że umowa kredytu nie została skutecznie wypowiedziana, gdyż pozwany nie odebrał wypowiedzenia, umowa zawierała postanowienia nieważne, dotyczące zabezpieczenia w postaci przystąpienia do ubezpieczenia grupowego i cesji na bank praw z tego ubezpieczenia, gdyż ubezpieczenie nie zapewniało ochrony pozwanemu, lecz bankowi, a ubezpieczyciel w przypadku zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego mógłby dochodzić regresu od pozwanego, ponadto niezgodnie z konstrukcją umowy ubezpieczenia przerzucono obowiązek zapłaty składki na pozwanego. Wobec tego nie jest należna kwota 5469,83 zł z tytułu składek ubezpieczeniowych za okres od stycznia 2017 do lipca 2017 r. Zdaniem kuratora bank nie wykazał skutecznego przystąpienia pozwanego do ubezpieczenia, gdyż pozwany nie podpisał się pod częścią deklaracji wskazującą osoby uprawnione do otrzymania świadczenia, nie został przedstawiony dokument ubezpieczenia wymagany art. 809 § 1 k.c. Kurator podniósł zarzut potrącenia kwoty 18562,50 zł z tytułu składek zapłaconych w okresie od stycznia 2015 r. do stycznia 2017 r., wskazał, że kwota 45.000 zł została zaspokojona z gwarancji (...), zakwestionował też naliczenie opłaty za wizytę terenową.

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

W dniu 26 listopada 2014 r. została zawarta pomiędzy (...) Bank S.A. w W. a A. D. umowa kredytu „Kredyt obrotowy – operacyjny ratalny” nr (...) (...). Na mocy tej umowy bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 75.000 zł, umowę zawarto na okres 120 miesięcy, oprocentowanie wynosiło sumę indeksu 12M WIBOR i marży banku – 7%. Oprocentowanie dla kredytu przeterminowanego ustalono na 4-krotność stopy kredytu lombardowego NBP. Kredyt zabezpieczony był m. in. gwarancją (...) do 60% kapitału – 45.000 zł, z datą ważności 26.02.2017 r., prowizja z tego tytułu wynosiła 225 zł. Ponadto jednym z zabezpieczeń była cesja praw z umowy ubezpieczenia od utraty stabilności, z minimalną sumą ubezpieczenia 150.000 zł i składką miesięczną 742,50 zł. Warunkiem uruchomienia kredytu było dostarczenie deklaracji przystąpienia do ubezpieczenia grupowego od utraty stabilności i sesji na bank praw z tej polisy. Pozwany zobowiązany był do utrzymania ubezpieczenia i cedowania na bank praw z ubezpieczenia przez cały okres kredytowania.

Zgodnie z § 7 ust. 2 pozwany zobowiązał się ponosić koszty ustanowienia zabezpieczeń. W § 8 wskazano, kiedy bank może wypowiedzieć umowę i przewidziano 30-dniowy termin wypowiedzenia. W § 9 ust. 4b kredytobiorca zobowiązał się powiadamiać bank o zmianie adresu, w przypadku braku zawiadomienia ostatni wskazany adres miał być właściwy.

W tabeli opłat przewidziano m. in. opłatę 30 zł za wezwanie do zapłaty, 300 zł za przeprowadzenie wizyty terenowej.

Pozwany złożył dyspozycję uruchomienia kredytu.

**Dowód:** umowa k. 31-34, regulamin kredytowania k. 67-71, 189-198, tabela prowizji i opłat k. 65-66, 187-188, karta informacyjna k. 180, oświadczenie k. 181, harmonogram spłat k. 183-185

Powód zawarł z (...) S.A. we W. grupową umowę ubezpieczeni od utraty stabilności finansowej klientów.

Pozwany podpisał deklarację zgody przystąpienia do grupowego umowy ubezpieczenia od utraty stabilności finansowej, oświadczył, że zapoznał się z warunkami ubezpieczenia. Suma ubezpieczenia wynosiła 150.000 zł, a okres ubezpieczenia – 120 m-cy. Pozwany nie wypełnił rubryki wskazującej osoby uprawnione do otrzymania świadczenia na wypadek zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego.

Warunki ubezpieczenia przewidywały ochronę na wypadek zgonu w wyniku nieszczęśliwego wypadku (100% sumy ubezpieczenia), na wypadek wyrządzenia szkody kontrahentowi (15% sumy ubezpieczenia) i na wypadek utraty zysku na skutek spadku obrotu w wyniku szkody w mieniu partnera biznesowego ((10% sumy ubezpieczenia przez pierwsze 60m-cy i 15% sumy ubezpieczenia w kolejnych miesiącach). Jako przedmiot ubezpieczenia wskazano życie ubezpieczonego, odpowiedzialność z tytułu braku spłaty zobowiązania wobec kontrahenta (przy czym wypadkiem ubezpieczeniowym jest łącznie brak zapłaty, niewypłacalność w rozumieniu przepisów prawa upadłościowego i złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości) oraz ryzyko uzyskania niższego niż spodziewany zysku z tytułu sprzedaży towarów i usług, będące konsekwencją szkody w mieniu partnera biznesowego. Zobowiązaniem do zapłaty składki był ubezpieczający. W § 7 przewidziano możliwość rezygnacji w każdym czasie z ubezpieczenia. W § 10 ust. 5 wskazano, komu wypłacone będzie świadczenie na wypadek zgonu.

Pozwany scedował prawa z ubezpieczenia na bank.

**Dowód:** deklaracja k. 63, cesja k. 64, warunki ubezpieczenia k. 172-174, grupowa umowa ubezpieczenia z załącznikami i aneksami k. 214-242

Powód przekazał ubezpieczycielowi składkę w kwocie 89100 zł za cały okres ubezpieczenia, składka za niewykorzystany okres ubezpieczenia od 1.09.2017 r. do 30.11.2024 r. w kwocie 64597,50 zł została zwrócona.

**Dowód:** pismo k. 186

Pozwany spłacił terminowo 23 raty, następne 2 z opóźnieniem, zaprzestał płacenia rat od lutego 2017 r. Na ratę oprócz kapitału (ok. 400 zł miesięcznie) i odsetek składały się także składki ubezpieczeniowe – 42,50 zł miesięcznie.

**Dowód:** harmonogram k. 36, wyciąg k. 37-39, historia odsetek k. 40-42, historia wpłat k. 54-55, zestawienie należności, spłat, odsetek i naliczeń prowizji k. 56-62, wyciąg k. 171

Pismem z dnia 27.04.2017 r. bank wzywał pozwanego do zapłaty zadłużenia – 5039,12 zł w terminie 14 dni roboczych pod rygorem wypowiedzenia umowy. Pozwany odebrał pismo pod adresem (...) (...) S..

**Dowód:** wezwanie z potwierdzeniem odbioru k. 43-44

Pismem z dnia 12 czerwca 2017 r. bank wypowiedział umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia, liczonego od otrzymania pisma, z powodu nieterminowego regulowania zobowiązań.

Wypowiedzenie wysłano pozwanemu pod adres (...) (...) S.. Pozwany nie odebrał pisma.

**Dowód:** wypowiedzenie z dowodami nadania k. 45-47

Pismem z 20.09.2017 r. Bank wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 74096,29 zł, w tym 64723,59 zł kapitału.

**Dowód:** wezwanie k. 48-50

Powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych wskazujący na następujące zadłużenie pozwanego: 64723,59 zł niespłaconego kapitału, 14708,07 zł tytułem odsetek, 5469,83 zł opłat i prowizji.

**Dowód:** wyciąg z ksiąg banku k. 51, pełnomocnictwo k.52,53

### **Sąd zważył, co następuje:**

Powództwo okazało się uzasadnione niemal w całości.

Powód dochodził w niniejszej sprawie zwrotu udzielonego pozwanej kredytu wraz z należnościami ubocznymi.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Formę i niezbędną treść umowy określa ustęp 2 tego artykułu. W myśl natomiast art. 75 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe, w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu (...), przy czym, termin wypowiedzenia wynosi 30 dni, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu. W niniejszej sprawie umowa stron zawiera termin 30-dniowy, który miał być liczony od dnia doręczenia wypowiedzenia kredytobiorcy.

Samo zawarcie umowy było niesporne, powód przedłożył bowiem dokument umowy, określający elementy istotne stosunku zobowiązaniowego, jaki łączył strony. Z umowy wynikało zaś, że bank udzielił pozwanemu kredytu w łącznej kwocie 75.000 zł, wskazano okres obowiązywania umowy i obowiązek ratalnej spłaty zadłużenia.

Kurator pozwanego podniósł, że umowa nie została wypowiedziana, gdyż nie nastąpiło fizyczne doręczenie pozwanemu wypowiedzenia – korespondencja została zwrócona jako niepodjęta w terminie. Argument ten nie może być uznany za skuteczny. Oświadczenie woli jest złożone w chwili, w której adresat może zapoznać się z jego treścią (art. 61 § 1 k.c.). Pozwany zobowiązał się podawać bankowi aktualny adres zamieszkania, pomiędzy wezwaniem do zapłaty a wypowiedzeniem umowy upłynęły dwa miesiące, wezwanie pozwany odebrał, wobec czego adres ten był wówczas aktualny. Jednocześnie pozwany nie zawiadomił o zmianie adresu, a wypowiedzenia nie odebrał. W sprawie brak dowodów, że nastąpiło to z powodu zmiany adresu, wobec czego słuszne jest założenie, że adresat mógł zapoznać się z treścią wypowiedzenia, lecz zrezygnował z tego, nie odbierając korespondencji z banku. Sąd podziela te wywody, które powód zaprezentował z piśmie z 14.08.2020 r. – niemożność doręczenia wypowiedzenia pod adresem wskazanym w umowie i aktualnym w chwili wysyłania wezwania do zapłaty obciąża kredytobiorcę, a samo wypowiedzenie musi być traktowane jako doręczone.

Kurator podniósł też, że pozwany nie przystąpił w sposób skuteczny do umowy ubezpieczenia grupowego, a postanowienia umowy przewidujące obowiązek ustanowienia takiego zabezpieczenia i ponoszenia jego kosztów są nieważne (art. 58 k.c.). Związany z tą częścią stanowiska jest zarzut potrącenia (art. 498 k.c.) należności z tytułu składek ubezpieczeniowych zapłaconych przez pozwanego w ramach rat kredytu, jako świadczenia nienależnego (art. 410 k.c.)

W ocenie Sądu argumenty powyższe nie są zasadne. W umowie wskazano, że jedną z form zabezpieczenia jest cesja praw z ubezpieczenia grupowego. Stronami takiej umowy, przewidzianej w art. 808 § 1 k.c., są ubezpieczyciel i ubezpieczający. Ubezpieczony nie jest stroną umowy, jest natomiast stroną stosunku ubezpieczenia. Ubezpieczający działa w imieniu własnym, ale na cudzy rachunek. Tego rodzaju ubezpieczenia są powszechnie stosowaną formą zabezpieczenia w ramach zawieranych przez banki z ich klientami umów ubezpieczenia i brak jest podstaw do zakwestionowania ich ważności niejako z góry. Należy zatem każdorazowo rozważyć rozwiązania wprowadzone w tym zakresie na gruncie konkretnej umowy. W myśl art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U. 1997, Nr 140, poz. 939 z późn. zm.) w celu zabezpieczenia wierzytelności, które wynikają z czynności bankowych, bank może żądać zabezpieczenia przewidzianego w Kodeksie cywilnym i prawie wekslowym oraz zwyczajami przyjętymi w obrocie krajowym i zagranicznym.

Zawieranie umów ubezpieczenia na cudzy rachunek jest często stosowane w praktyce bankowej w ramach współpracy z instytucjami ubezpieczeniowymi (tzw. zjawisko bancassurance); obok umowy kredytowej oferuje się kredytobiorcy dodatkowy produkt w postaci umowy ubezpieczenia - zazwyczaj grupowej - obejmującej ubezpieczenie na życie bądź od wskazanych w umowie wypadków ubezpieczeniowych. Umowa ubezpieczenia, towarzysząca zawarciu umowy o kredyt, chroni z jednej strony interes ubezpieczonego w razie zajścia przewidzianych w niej wypadków uniemożliwiających bądź znacznie utrudniających wykonanie obowiązków z umowy kredytowej, z drugiej strony, pośrednio interes banku zainteresowanego wykonaniem obowiązków z umowy kredytowej przez ubezpieczonego kredytobiorcę. Sytuacja prawna ubezpieczonego w umowie ubezpieczenia zawartej na cudzy rachunek jest specyficzna, gdyż mimo że nie jest on stroną umowy ubezpieczenia na podstawie art. 808 § 3 k.c., co do zasady, może żądać spełnienia świadczenia z umowy ubezpieczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Niezależnie od tego, według art. 808 § 4 k.c., ubezpieczony może żądać, by ubezpieczyciel udzielił mu informacji o postanowieniach zawartej umowy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia w zakresie, w jakim dotyczą one praw i obowiązków ubezpieczonego.

Z art. 808 § 2 k.c. wynika, że roszczenie o zapłatę składki przysługuje ubezpieczycielowi wyłącznie przeciwko ubezpieczającemu, co ma bezpośrednio związek z regulacją zawartą w art. 805 § 1 k.c., według którego ubezpieczający zobowiązuje się w umowie ubezpieczenia zapłacić składkę. Przepisy te nie stanowią jednak przeszkody do przeniesienia ciężaru finansowego opłacenia składek na ubezpieczonego, niebędącego stroną umowy ubezpieczenia. Taka praktyka jest powszechnie stosowana w praktyce bankowej, gdy wraz z umową kredytu kredytobiorcy oferowane jest przystąpienie do umowy ubezpieczenia w charakterze ubezpieczonego.

Umowa ubezpieczenia zawarta pomiędzy bankiem a T.U. (...) została przedstawiona, Została też przedstawiona deklaracja pozwanego przystąpienia do ubezpieczenia. Brak przedstawienia dokumentu potwierdzającego, że pozwanego objęto ochroną (art. 809 § 1 k.c.), nie czyni deklaracji przystąpienia bezskuteczną. Umowa ubezpieczenia może być zawarta w dowolnej formie. Do zawarcia umowy ubezpieczenia dochodzi wskutek złożenia zgodnych oświadczeń woli przez strony. Wystawienie dokumentu ubezpieczenia nie konstytuuje więc umowy - może ona wiązać strony mimo braku dokumentu ubezpieczenia. Kodeks cywilny, ani żadna inna ustawa nie wskazuje, co ma zawierać dokument ubezpieczenia. Ustawodawca w art. 809 k.c. odstąpił od jednoznacznego wskazywania rodzaju dokumentu, jakim powinna być stwierdzona umowa ubezpieczenia. Przepisy Kodeksu cywilnego nie przewidują dla umowy ubezpieczenia żadnej konkretnej formy. Polisa stanowi zaś jedynie dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia. Wystawienie polisy nie stanowi warunku skutecznego zawarcia przez strony umowy ubezpieczenia. Dokumentem ubezpieczenia może być także dowód potwierdzający opłacenie składki. Charakter prawny dokumentu ubezpieczenia potwierdzają także ogólne reguły dotyczące oświadczeń woli. Wynika z tego jednoznacznie, iż skoro art. 809 k.c. nie zastrzega dla umowy ubezpieczenia formy pisemnej ad solemnitatem, dokument ubezpieczenia wystawiany przez ubezpieczyciela ma służyć celom dowodowym (Kidyba Andrzej (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część szczególna, wyd. II, Opublikowano: LEK 2014; wyr SA w Łodzi z 14 marca 1996 r., I ACr 62/96, OSA 1997, Nr 1, poz. 4 wraz z apr glosą R. Kasprzyka, Pal. 1997, Nr 3-4, s. 262-266). Nie niweczy skuteczności przystąpienia do umowy brak wskazania osób, którym należy wypłacić świadczenie, gdyż stosowne postanowienia zawierają w tym zakresie warunki ubezpieczenia, wskazujące osoby uprawnione do otrzymania świadczenia wraz z kolejnością uprawnionych. Powód przedłożył dokumenty wykazujące przekazanie przez Bank na rzecz ubezpieczyciela składki ubezpieczeniowej, sama umowa również została do akt złożona, a pozwany podpisał deklarację przystąpienia oświadczając, że zapoznał się z warunkami tej umowy. Oznacza to, że pozwany przystąpił do umowy. Jednocześnie w umowie z bankiem pozwany zobowiązał się do ponoszenia ciężarów finansowych zabezpieczeń, tym samym zobowiązał się do zwrotu na rzecz banku uiszczonych składek, a składka ta została podzielona na ilość rat równą ilości rat kredytu. Nie jest zatem tak, że wbrew konstrukcji umowy ubezpieczenia obowiązek zapłaty składki przerzucono na pozwanego, nie będącego stroną umowy ubezpieczenia - z umowy tej wynika, że obowiązek zapłaty składki spoczywa na banku, a pozwany z mocy umowy zawartej z bankiem jedynie zobowiązał się do zwrotu tego kosztu.

Nie jest też tak, że umowa nie zabezpiecza interesu pozwanego. Z postanowień umowy wynika, że ubezpieczone zostały trzy konkretne zdarzenia, z którymi wiązać się mogłoby uniemożliwienie lub utrudnienie spłaty kredytu -

śmierć pozwanego w wyniku nieszczęśliwego wypadku, niewypłacalność oraz zmniejszenie zysku w razie szkody po stronie kontrahenta pozwanego. Umowa nie przewiduje przy tym, by pozwany miał obowiązek zwrócić uiszczone przez ubezpieczyciela świadczenie, co rzeczywiście mogłoby oznaczać naruszenie konstrukcji umowy ubezpieczenia. Jednak skoro ubezpieczonym nie jest bank, lecz pozwany, wypłata świadczenia następuje na jego rzecz, a bank ma prawo do środków z mocy umowy cesji, a więc porozumienia odrębnego od umowy ubezpieczenia. Jednocześnie taka wpłata zmniejsza zadłużenie pozwanego, a więc spełnienie świadczenia przez ubezpieczyciela zaspokaja w pewnym zakresie także interes powoda.

Powód wyjaśnił też, że żadna część zadłużenia pozwanego nie została spłacona przez gwaranta ( Bank (...)), gdyż umowa została wypowiedziana już po upływie terminu gwarancji. Potwierdzają to złożone dokumenty (umowa, która przewiduje, że gwarancja jest ważna do 26.02.2017 r. oraz wypowiedzenie, wysłane w czerwcu 2017 r.)

Jeśli idzie o wysokość zadłużenia, to bank przedstawił szczegółowe zestawienie, obrazujące transakcje, jakie dokonywały się na rachunku pozwanego, jak były naliczane odsetki i opłaty i jak były zaliczane poszczególne wpłaty pozwanego. Wobec tego wysokość należności głównej nie budziła wątpliwości. Z kolei wobec niezasadności argumentów dotyczących nieważności umowy nie mógł odnieść skutku zarzut potrącenia, nie istnieje bowiem wzajemna wierzytelność pozwanego, którą ten mógłby przeciwstawić wierzytelności powoda.

Bank przedstawił też przejrzyste i czytelne dokumenty, pozwalające prześledzić sposób i podstawę naliczania odsetek – zarówno umownych jak i karnych. Z przedstawionych tabel wynika, iż powód naliczał odsetki wg stopy określonej w umowie, w odniesieniu do odsetek umownych – od całości kwoty wykorzystanego (niespłaconego) kapitału za poszczególne okresy rozliczeniowe, a w odniesieniu do odsetek karnych – początkowo od kwot przeterminowanych rat (prawidłowo ustalając początek biegu naliczania odsetek w związku z ustaloną w umowie datą płatności poszczególnych rat), a po wypowiedzeniu umowy od całego niespłaconego kapitału.

Powód wskazał następujący sposób liczenia odsetek umownych (wg stopy 8,79%): od 64.723,59 zł od 23.01.2017 r. do 22.02.2017 r.; od 64.26133 zł od 23.02.2017 r. do 22.03.2018 r., od 63.748,50 zł od 23.03.2017 r. do 23.03.2017 r., od 63.294,43 zł od 24.04.2017 r. do 22.05.2017 r., od 62790,45 zł od 23.05.2017 r. do 22.06.2017 r. od 62.313,56 zł od 23.06.2017 r. o 23.07.2017 r., od 61833,06 zł od 24.07.2017 r. Odsetki te wynoszą kolejno: 467,61 zł, 433,32 zł, 491,27 zł, 426,80 zł, 468,76 zł, 465,20 zł, 148,91 zł, ich suma to 2901,87 zł. Natomiast odsetki karne bank naliczał wg stopy 10% w następujący sposób: od 462,26 zł od 28.02.2017 r. do 22.03.2017 r., od 975,09 zł od 23.03.2018 r. do 23.03.2017 r., od 1429,16 zł od 24.04.201 r. do 22 .05.2017 r., od 1933,14 zł od 23.05.2017 r. od 23.05.2017 r. do 22.06.2017 r., od 2410,03 zł od 23.06.2017 r. do 23.07.2017 r., od 2890,53 zł od 24.07.2017 r. do 23.08.2017 r., od 64.723,59 zł od 4.08.2017 r. do 13.05.2019 r. Odsetki te wynoszą kolejno: 2,91 zł, 8,55 zł, 10,96 zł, 16,42 zł, 20,47 zł, 7,92 zł, 11.490,65 zł, łącznie 11557,88 zł. Zatem suma odsetek należnych powodowi to 14.459,75 zł (zamiast dochodzonej pozwem kwoty 14708,07 zł).

Nie została także wykazana wizyta terenowa (powód na tę okoliczność przestawił tylko twierdzenia zawarte w piśmie procesowym, ale nie dowody) oraz wysłanie 4 wezwań do zapłaty – w aktach znajdują się tylko dwa. Wobec tego kwotę opłat i prowizji pomniejszono z 420 zł do 60 zł (za 2 wezwania). Natomiast kwotę składek (5049,83 zł) uwzględniono w całości.

Łącznie zatem na rzecz powoda należało zasądzić kwotę 84293,17 zł (64723,59 zł tytułem kapitału, 14.459,75 zł tytułem odsetek i 5109,83 zł tytułem składek i prowizji). Ponadto od kwoty kapitału należą się dalsze odsetki zgodne z umową i treścią art. 481 k.c. od dnia następnego po dniu, do którego naliczone były odsetki skapitalizowane.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono przy zastosowaniu art. 98 i 100 k.p.c. Powód uległ w niewielkim zakresie , toteż zasądzono na jego rzecz całość kosztów, na które złożyła się opłata od pozwu – 4246 zł, 5417 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika z opłatą skarbową (wysokość wynagrodzenia zgodna z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22

października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz wydatek na wynagrodzenie kuratora – 2160 zł.

## ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)